

Begeleidingsverslag: Research days

Gesprek Helene Scarlett O'Neill:

Helene is een curator. We hebben een heel fijn gesprek gehad. Omdat ze curator is, heb ik ze voornamelijk tips gevraagd over het maken van een voorstelling. Zij heeft enorm veel goede tips gegeven over het betrekken en het bespelen van het publiek. Omdat het politiek theater is het moeilijk om mensen hierin mee te krijgen, daarom heeft zij technieken gegeven om het anders aan te pakken en 'the element of surprise' toe te voegen. Zo gaf ze aan dat het verstoppen van mijn intenties hierbij zeer belangrijk is en een 'equal partnership with the audience' van groot belang is. Hieronder geef ik graag enkele technieken die mij interessant lijken om bij mijn eigen voorstelling in te zetten.

- Catching people of guard: things that we can do that seem normal, but are not very normal. Bv. Back entrance
- Active participation: look for things that your audience has to do anyway bv. Tickets registration
- Studes (fake audience)

Zij vond het vooral belangrijk dat mannen het probleem ondervinden op een manier dat ze het niet zien aankomen en hierdoor verrast worden. Volgens haar zijn er ook twee aspecten: 1. Het probleem tonen aan het publiek en 2. Een oplossing geven of alternatieven geven.

Andere technieken die besproken zijn geweest:

- Showing a casting proces, het publiek een casting proces laten ondergaan.
- Stereotypes trough comedy (Bollywood video)
- Swap gender roles

Als deze technieken en ideeën wil ik zeker bekijken en verder analyseren. Ik wil hierrond experimenteren in mijn spelers groep. Ook wil ik hierbij hun mening bevragen. Welke is het sterkste? Het meeste effectief? Ik moet op zoek gaan naar een manier die de beste oplossing biedt voor het probleem. Wat werkt? Wat werkt niet? Het zijn allemaal technieken om uit te proberen en daarbij uit te zoeken welke het meeste effect heeft.

Gesprek Jesse Larner:

Het gesprek met Jesse Larner verliep iets minder vlot in het begin. Hij legde het probleem bij de hiërarchie bij een theatergroep. Hij is zelf regisseur bij verschillende theatergroepen en had een totaal verschillende visie op het onderwerp. Voor hem ging het meer over de visie van de regisseur. Ik heb door technische problemen dit gesprek niet kunnen opnemen, en dat vind ik, ondanks dat het gesprek zo stroef verliep, zeer jammer omdat zijn perspectief fris maar tegendraads was. Alleen vond ik dat net interessant. Ik vond het ook moeilijk om mij sterk uit te drukken in het Engels waardoor onze communicatie vaak moeilijk was. Hij zei dat ik ook zeker de oorsprong van de stereotypering moet onderzoeken. Waar komt het vandaan? Hij gaf aan dat het een 'multiple problem' is en het daarom zo complex is. Hij zei ook dat ik mezelf de vraag moet stellen of het wel echt zo is?

Wat ik geleerd heb uit het gesprek met hem is dat er ook veel mensen gaan zijn die het probleem niet zien, dat ik enorm veel tegenspraak mag verwachten. Voor de moment heb ik alleen nog maar gepraat met mensen die akkoord zijn dat het anders moet. Het is net interessant om mensen op te zoeken die hier weerstand bij bieden en met deze mensen in gesprek te gaan. Ik wilde liever niet in debat gaan teveel tijdens mijn onderzoek, maar misschien zit daar net het vruchtbare voor mijn onderzoek. Mensen die een totaal andere visie hebben. Toch wil ik een deel van het gesprek met Jesse naast mij neerleggen, omdat ik niet wil veranderen van focus. Hij wilde het doel compleet veranderen en daar sta ik niet achter, dan is het niet meer MIJN onderzoek. Tegen het einde van het gesprek gaf hij wel nog enkele interessante manieren en ideeën om te verwerken bij het maken van mijn voorstelling.

- One script: same character 5 ways
- Women portrayed in their underwear → this can be strong too, it's not always something vulnerable
- Why follow a vision?